

למימדים של מחזה אבסורד ששום מחזאי גאוני לא יכול היה להמציא כמותו.

בעצם היום בו היו רבבות בוחרים צרי"כים להצביע עבורם בקלפי, עדיין הש"מיצו שותפי הליכוד זה את זה, התוכחה, הטיחו אשמות הדדיות ולא היו מסוגלים להגיע לעמק השווה או להסכם שיביא לידי ליכודם.

מה קורה כאן? מדוע זה נמשך בלי סוף? מדוע הם לא מסוגלים להידבר זה עם זה ולהקים את הליכוד שכולם מת"ימרים לרצות בו כל כך?

לא היו שום תשובות חדשות לשאלות אלה. מה שהיה קיים בין שותפי הליכוד מהרגע הראשון, הוא שעמד גם מאחורי מה שהתחולל השבוע.

נסיה מה,,הצעה

הסופית"

הבסיס להבנת הקומדיה בהמשכים היא נקודת המוצא לפיה אין אף אחד מהשותפים בכוח לליכוד רוצה ללכת לליכוד, אפילו אם יבטיחו לו הרים וגבי"עות. לכל אחד יש סיבות טובות משלו לכך, שהשיגאה וחוסר האיומן ההדדי הם רק השוליות שבהן.

אבל במרכז הסיפור ניצבת המגלומניה של שמואל תמיר. תמיר משוכנע מיום ליום יותר ויותר, כי כוחו גובר והולך לפחות כמו זה של הג'ין היוצא מבקבוקו של הגנב מבגדד. אם בתחילה דיבר רק על ארבעה מנדטים בטוחים המובטחים

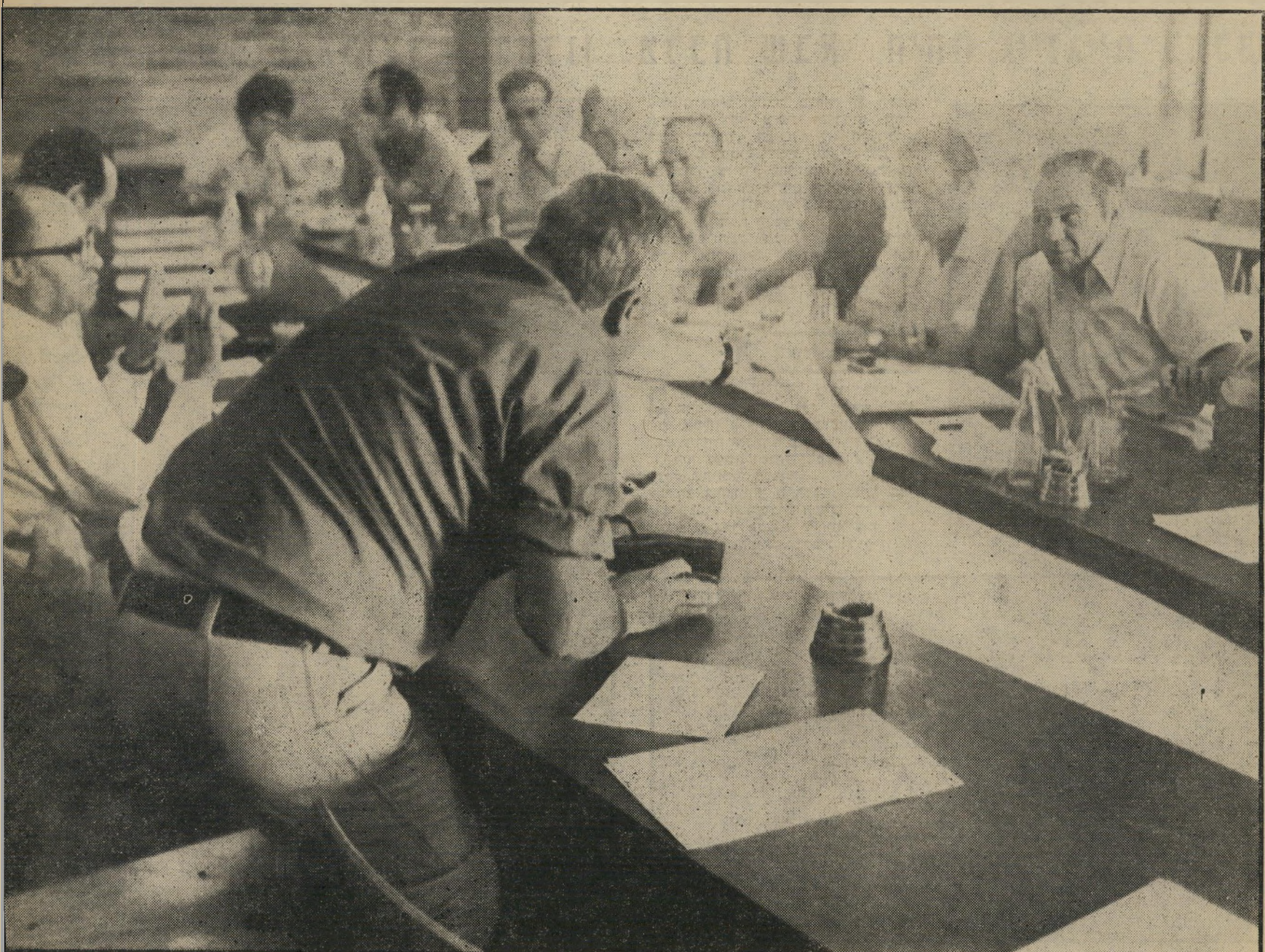
(המשך בעמוד 23)

נקלעו השותפים בכוח. משמאל לרימלט נראה הד"ר בנימין הלוי, לשעבר שופט עליון, איש גח"ל שהוצע כבורר בנקודות המחלוקת שבין מיפלגתו למרכז החופשי ולרשימה הממלכתית. דווקא מיפלגתו התנגדה למינויו כבורר, בגלל קירבתו לתמיר.

נראה כשואל ח"כ אלי"מלך רימלט, יו"ר הנ"בעת דיוני המשאומתן הסבך ללא מוצא לתוכו

איך יוצאים מזה?

הלת המיפלגה הליברלית, שהבעת פניו בעת דיוני המשאומתן על הקמת הליכוד, מעידה יותר מכל על

למה) כשהוא מושיט מיסמך לשמואל תמיר היושב מולו, והמתכוון באגרוף קמוץ לעבר מנחם בגין היושב מצידו השני של השולחן ומרים את שתי ידיו כלפי תמיר כאומר: „עד כאן". משמאל לתמיר נראים יושבים: שוסטק, יגאל הורביץ, שמחה ארליך וזלמן שובל.

כך מתנהל המשאומתן המייגע בין שותפי הליכוד. סביב שולחן ארוך בחדר הישיבות, בקומה ה-14 של מצודת זאב, יושבים כל מנהלי המשאומתן, בתמונה נראה אריק שרון (גבו אל המצ

שוק הכיסאות